

[Ninn-Hansen]

til kommissionen, dens kommissorium og måske også dens sammensætning, men foreløbig skal denne regeringskommission som andre have en chance, og vi lader den i hvert fald ikke forvalte vores stilling til noget spørgsmål, der vedrører medierne, men er indstillet på, hvis vi mener, der er behov derfor, at stille forslag her i folketinget, hvor lovgivningen hører hjemme.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Den hovedopgave, der er pålagt den af regeringen nedsatte mediekommission, er gennemførelsen af en sammenhængende vurdering af udviklingen inden for massemedieområdet og belysningen af konsekvenserne heraf, og formålet hermed angives i kommissoriet at være fremskaffelsen af et grundlag for formulering af en fælles offentlig mediepolitik.

Selve opgaven, at vurdere udviklingen, er jo en interessant og spændende opgave, som kommissionen med sin ret brede sammensætning skulle have en del muligheder for at løse.

I praksis vil kommissionen dog nok komme til at opleve, at det, der lidt ambitiøst betegnes som en sammenhængende vurdering af udviklingen, snarere vil blive en vurdering af en række mulige udviklingsforløb, hvis indtræden eller ikke-indtræden er afhængig af mange forskellige faktorer, tekniske, økonomiske og andre; en stor del af dem har folketinget, regeringen og kommissionen slet ikke indflydelse på.

Men de forecasts, de prognoser, som mediekommissionen vil kunne fremlægge, kan blive interessante, og man må håbe, at kommissionen ved tilrettelæggelsen af opgavens løsning ikke vil føle sig bundet til, at alle forudsigelser nødvendigvis skal presses ned i en skabelon, som alle 57 kommissionsmedlemmer kan blive enige om, for i så fald vil visionerne nok komme til at mangle i betænkningerne.

Kommissoriet udtaler sig ikke direkte om, hvorvidt mindretalsudtalelser ønskes afgivet undervejs, men jeg føler mig helt overbevist om, at folketingets partier nok er enige om, at mindretalsudtalelser vil forekomme og bør forekomme, efterhånden som delbetænkningerne fremkommer. Og statsministerens udtalelser om, at mediekommissionen ikke skal

være en lukket kommission, men at dens virksomhed gerne skulle give anledning til debat i hele befolkningen, peger jo også i denne retning.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle bemærkninger om nogle få af de enkeltspørgsmål, som kommissionen vil komme til at beskæftige sig med, og som folketinget givetvis vil følge med den varme interesse, som hr. Ole Espersen efterlyste.

Når det drejer sig om de trykte massemedier, vil fremskridtspartiet anbefale kommissionen, at den i sit arbejde skal lægge vægt på, at folketing, regering og centraladministration skal holde sig meget langt væk fra enhver form for indblanding i pressens forhold, når bortses fra de nødvendige publikationsregler i presseloven. Vi mener, at enhver form for økonomisk indblanding, hvad enten den har karakter af subsidier, rentestøtteordninger, hjælp til etablering og drift af såkaldt alternativ presse eller andet, vil betyde en konkurrenceforvridning, og vi har den opfattelse i vores parti, at det er helt nødvendigt, at alene befolkningens frie valg mellem de trykte massemedier afgør, hvilke publikationer der kan udgives, og hvilke der ikke kan udgives.

Vi mener, at en af de dybeste faldgruber, mediekommissionen muligvis vil kunne falde i, vil være selv nok så velmente forslag om at åbne op for direkte eller indirekte statsstøtte til visse kategorier af publikationer, for åbner man op for dette, kan det vise sig at blive et skridt på vejen til statsdirigering.

Udviklingen omkring de elektroniske massemedier og udviklingens hastighed er det naturligvis vanskeligt at forudse. Navnlig når der drejer sig om indsamling, lagring og formidling af informationer og data, må man nok sige, at der her i mediekommissionen er meget stærke interesse modsætninger repræsenteret, og hvis vi skal give vores anbefalinger med på vejen, vil vi sige til kommissionen, at det er vigtigt, at der i det kommende år træffes beslutninger, som sikrer en hensigtsmæssig udnyttelse af de tekniske ressourcer, som også sikrer imod kapitalkrævende investeringer i anlæg og systemer, der for hurtigt forældes, som f. eks. Nordsatprojektet ville have været det, men som også sikrer imod, at opgaver, som bedst løses af en fri og uafhængig presse, flyttes over til hel- eller halvoftentlige myndigheder. Ikke mindst det